

[Ole Espersen]

der er en spirende racisme rundt omkring. Vi ser gang på gang, hvordan det kommer til udtryk i vore nabolande, og vi må notere, at internationale organisationer som FN og Europarådet er dybt foruroligede over spirende racisme, fordomme, antisemitisme osv. Hvis vi netop i denne situation ville opsiges denne konvention – og det ville være nødvendigt, hvis vi skulle ændre straffeloven – tror jeg nok, man ville være meget, meget uforstående og meget, meget overraskede.

Vi har sammen med stort set alle FN's medlemslande påtaget os disse forpligtelser som et udtryk for solidaritet med dem, der i 1930'erne og både under og efter Anden Verdenskrig – tag Sydafrika som eksempel – led voldsomt under racediskrimination. Vi havde måske ikke særlig megen brug for paragraffer af den karakter, for det var jo ikke noget, der var udbredt herhjemme. Det bliver det måske – det kan vi frygte – men det er det ikke endnu, og det var det slet ikke, dengang man vedtog loven. Vi behøvede den måske ikke, men nu synes jeg nok, vi gør det.

Bestemmelsen var et udtryk for Danmarks og mange andre landes solidaritet med de befolkningsgrupper, racer og minoriteter, der havde lidt under raceforfølgelse. At slå en streg over denne solidaritet lige nu, hvor der måske er øget brug for den, ville efter vores opfattelse være et helt forkert tegn til omverdenen, og derfor må vi gå imod lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg har bedt om en kort bemærkning, fordi jeg på dette tidlige tidspunkt af debatten gerne vil slå helt fast, at Fremskridtspartiet ikke ønsker, at nogen skal forhånes, ydmyges og nedværdiges af andre; absolut ikke.

Jeg betragter i al beskedenhed mig selv som et menneske, der ikke lider af fordomme og går ind for den personlige frihed. Men vi har rejst spørgsmålet, fordi vi synes, at den pågældende paragraf er udtryk for ringeagt for demokratiet og ytringsfriheden. Det er bestemt ikke for at give grønt lys for, at man kan kalde hinanden, hvad man nu måtte finde for godt – bestemt ikke – og jeg tror også, hr. Ole Espersen godt ved det. Men jeg synes bare, jeg på dette tidlige tidspunkt vil sige, at hr. Ole Espersen har altså misforstået noget, hvis det er det, han har fået ud af Fremskridtspartiets forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg har ikke erfaring for, at fru Pia Kjærsgaard hverken truer eller forhåner nogen.

Nu skal man selvfølgelig passe på, hvad man siger, men lad os tage Fremskridtspartiet som helhed. Jeg erindrer i hvert fald, at dets stifter for ganske få år siden fra denne talerstol omtalte muslimerne som »arsenikken i det klare danske vand«. Det er en udtalelse, som efter min mening ikke er i overensstemmelse med de pligter, vi har påtaget os, og det er den slags ting, som nogle medlemmer af Fremskridtspartiet – i hvert fald hr. Glistrup – sagde dengang. Jeg mener ikke, det er nødvendigt at udtale sig på den måde i en debat.

Med hensyn til det generelle, som fru Pia Kjærsgaard nævnte, skal jeg sige, at vi har jo også andre bestemmelser i straffeloven, der regulerer forholdene mellem mennesker i en debat. Alle lande har straffebestemmelser vedrørende ringeagtsytringer, fornærmelser, injurier osv. i deres straffelove, og dem skulle man vel så også ophæve. Man kan godt sætte visse grænser for ytringsfriheden og alligevel have en fuldt fremkommelig og dybtgående samfundsdebat.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

På baggrund af den ordveksling, der just har fundet sted, føler jeg anledning til at sige, at Fremskridtspartiet i bemærkningerne til lovforslaget citerer straffelovens § 266 b i sin helhed og påstår, at den kan misbruges til uhensigtsmæssige indgreb i ytringsfriheden, og derfor vil jeg gerne citere ytringsfrihedsbestemmelsen i grundlovens § 77:

»Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene.«

Der er en sætning mere i paragraffen, men det relevante er det, jeg her har citeret om ansvar over for domstolene. Det indebærer helt klart, at man gennem lovgivning kan sætte grænser – ikke for friheden til at sige, skrive og udtrykke, hvad man vil, for enhver kan jo komme med racistiske udtalelser – men det sker under ansvar for domstolene, og domstolene dømmer efter de love, der findes.